

A Húsvét csúcspontjához érkeztünk. Véget ért a szenvedés, a siratás, a temetés. De még a test elmúlásnak való végső átengedéséhez szükség volt a bebalzsamozásra. A szombaton bekövetkező halál miatt csak annak kimenetele után végezhatték el a holttesttel való tevékenységet. Asszonyok érkeznek a sírhoz. De miért is? Zsidó temetési szokásokról olvasva az lesz világos számomra, hogy a férfi halottat férfiak készítik fel, női halottat nők. Akkor vajon Jézus holttestének felkészítéséhez miért nők érkeztek? Ezen gondolkodom és a gyalok...

Talán azért a nők, mert Jézus kedvelte a gyöngédséget. A női kezekből áradót. Azokban a mozdulatokban az élet bársonya, finomsága, bánatot elsimogató ereje mozdul. A test utolsó érintéseire ez szükséges. Jézus teste is ezt várta... De feltámadott! Az élettelen test híján maradt a női kezek érintésének.

De nem maradtak híján a nők egy újszerű, ismeretlen találkozásnak. Olajaikkal érkeztek csak az üres sírt találták. Mi mást lehet ilyenkor érezni, mint a döbbenetet. Te láttál már feltámadást? Te éreztél már feltámadást? Az ismeretlen tapasztalásba oly sok minden fér bele. Döbbenet, ijedtség, hitetlenség, zavarodottság, értetlenség, menekülés, kíváncsiság, tiltakozás, fájdalom, emelkedettség, remény, hit... hiány.

„Nincsen itt!” Amikor valami nincsen ott, ahol lennie kell, valami megakad. Megmerevedik a mozdulat, befejezetlenné válik az elhatározás. Az üresség, a hiány veszi át a van, a létezés helyét. Ezzel sem volt könnyű mit kezdeniük azoknak az asszonyoknak. Sem a tanítványoknak. Hogy is hihették volna el a feltámadás hírére. Jézus korábbi szavai, feltámadásának jóslata hogyan is jutott volna eszükbe?! Nem tudták beilleszteni a feltámadás tényét a hiány, az üresség helyére. El kellett menni, meg kellett nézni a „Nincsen ott” valóságát.

Álljunk egy pillanatra a feltámadással szembe! Szemléljük meg ezt az állapotot! Nézzünk az üres sírba és engedjük át magunkat annak a tapasztalásnak, hogy üresség van. Csak ez van. Az úr... Mert ha ezt meg tudjuk tenni, akkor a következő pillanatunk már a feltámadás! Valami újnak, valami étellel telinek a kezdete, valami aktívna, jó érzésekkel telinek. Minden új pillanat lehet feltámadás. De csak akkor, ha átadod magad annak az új pillanatnak!

Csizovszki Zsóka, Ágfalva